

mulighed; det koster nogle penge, men det skulle gerne komme mangefoldigt igen.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en sidste bemærkning.

Kl. 13:50

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er fuldstændig enig i, at al politik handler om prioritering; Hvis man vil noget, er der noget andet, man må fravælge.

Nu har jeg ellers forstået, at den her regering, som trods alt har siddet i en længere årrække, mener, at ytringsfriheden er noget af det allervigtigste, der findes, og det kan vi sådan set godt være enige i. Så synes jeg bare, det er mærkeligt, at man så ikke vælger at prioritere det allervigtigste med bare lidt flere midler, end man har valgt at gøre. Det kunne man jo godt mene var en eller anden form for dilemma mellem det, der siges, og det, der gøres. Eller hvad?

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Troels Christensen (V):

Ytringsfriheden er utrolig vigtig for denne regering, og derfor har vi også valgt at åbne rammerne – åbne dørene, åbne sluserne – så man kan tage fat og komme med et bidrag, således at vi her i Danmark også sikrer, at de, der er forfulgt af diktatur andre steder i verden, kan have et fristed her hos os. Og som jeg sagde tidligere til den socialdemokratiske ordfører, har vi jo lagt evalueringsdelen ind allerede om halvandet år. Lad os nu komme videre, få de erfaringer og så komme ud over stepperne med det her lovforslag.

Kl. 13:51

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger, så den næste ordfører er fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Det lovforslag, som nu er til debat, og som hænger sammen med det lovforslag fra integrationsministeren, der senere skal debatteres, har længe været på vej, og der skal ikke være tvivl om, at vi har noteret os den store debat, der løbende har været i medierne om denne sag vedrørende etablering af en fribyordning i Danmark, en fribyordning, som man også har set i andre lande i

verden. Har der været uro i verden, er der opstået Muhammedkrise, er der lavet film, så har det været drøftet, hvordan forfulgte skribenter skulle hjælpes.

Dansk Folkeparti har selvfølgelig fulgt denne debat nøje og taget del deri, og der skal ikke herske tvivl om, at ytringsfriheden er noget af det mest centrale for os som politikere og som borgere i et demokratisk land. Vi lever i en verden under stor forandring, hvor der er blevet mere og mere fokus på fortolkninger af det talte og det skrevne ord.

Det er på mange måder også positivt, at det er sådan, at vi kan kommunikere vidt og bredt ud i verden, og at adgangen til information er stor. Men der er også en fare. Denne fare består i, at ord kan fejlfortolkes og give anledning til uro og ufred. Det er jo det, vi har set meget af her på det seneste.

Vi oplever også, at der er mennesker, som ikke sympatiserer med deres hjemlands regerings holdninger, og som på den måde bliver forfulgt i deres arbejde og undertrykt i at bruge det ord, som egentlig skulle være frit. Det er disse mennesker, som man med en ændring af litteraturloven vil prøve at hjælpe midlertidigt ved at give dem ophold i Danmark i en dansk kommune, som ønsker at huse dem og en eventuel familie.

Dansk Folkeparti bakker op om sådan en ordning, men der er dog spørgsmål i forbindelse med udformning af loven og krav til ansøgerne, som har gjort, at vi ikke vil undlade at komme med nogle ekstra kommentarer og i det videre udvalgsarbejde stille nogle spørgsmål, som vi så håber at vi kan få nogle gode svar på.

Selvfølgelig er det vigtigt, at det bliver en ordning, som er åremålsbestemt, og at det er en ordning, som på ingen måder må opfattes som et smuthul til senere asyl. Kriterierne for at være forfulgt skal meget nøje følges, så de bliver overholdt, og på en måde, så vi ikke pludselig oplever et vist antal personer, som kalder sig forfulgte skribenter uden nødvendigvis at være det. Der må løbende følges med i den udvikling.

Så er der hele spørgsmålet om beskyttelse af disse personer, som en tidligere ordfører også var inde på. De erfaringer, der er fra f.eks. andre europæiske lande, har ikke vist det store behov, men vi ved jo, at det har været på tale at give husly i Danmark til f.eks. Hirsi Ali tidligere på året. Havde hun sagt ja tak til det tilbud, så ville det have kostet mange penge at beskytte hende, og det giver selvfølgelig anledning til i dag at få